

Ordføreren (Smørum): Det ærede Medlem Hr. Clausager følte sig øjensynlig irriteret over, at jeg havde fremdraget en Udtalelse, som det ærede Medlem havde fremsat i nogle Betragtninger, han var inde paa i en Finanslovtale, om Krisehjælp til Landbruget. Naar nu Stillingen er den, at Venstre siger, at man maa hjælpe alle i Landbruget, onde og gode, rige og fattige, synes jeg, at de Udtalelser af det ærede Medlem, jeg fremdrog, netop støttede den Opfattelse, jeg har, at Samfundet ikke har moralsk Forpligtelse til at hjælpe de Landmænd, som ikke har Hjælp behov, og at det heller ikke har Forpligtelse til at hjælpe dem, som selv er Skyld i deres økonomiske Vanskeligheder, bl. a. ved for flotte Livsvaner. Jeg synes ærlig talt, at der i disse Udtalelser ikke er noget for det ærede Medlem at føle sig irriteret over. Om det er det, at jeg er enig med det ærede Medlem i disse Betragtninger, eller det, at han er blevet præsenteret for Udtalelser, som han tidligere har anvendt, der har irriteret ham, er jeg ikke i Stand til at bedømme, men jeg synes altsaa ikke, det ærede Medlem har Grund til at føle sig irriteret over de Udtalelser, jeg har fremsat.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Clausager har Ordet for en kort Bemærkning.

Clausager: Det springende Punkt er dette: naar der har været Tale om Støtte til et Erhverv, der havde retmæssigt Krav paa Støtte, naar vi f. Eks. har hjulpet Industrien ved at rette negative Toldbeskyttelser eller lignende, ved jeg ikke af, at vi er gaaet rundt og har spurgt: Hvor har vi en Industrimand, som er velhavende og rig, for han skal ikke have noget. Og naar man her siger, at Samfundet har ikke nogen moralsk Forpligtelse til at hjælpe den Landmand, som er velhavende, maa det afgørende dog være, om Erhvervet er uretmæssig daarligt stillet: i saa Fald maa Erhvervet i sin Helhed imødekommes, hvad dets Krav paa Hjælp angaar, og saa skal vi ikke spørge, om den eller den Landmand er rig eller fattig, dygtig eller udygtig: Landbrugserhvervet skal behandles som alle andre Erhverv, som Industrien er blevet behandlet. Men det er det, det ærede Medlem ikke vil se.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Brorsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Brorsen: Det er en Udtalelse, der blev fremsat for et Øjeblik siden af den ærede

Ordfører (Smørum), der kalder mig her op for at gøre en kort Bemærkning. Det ærede Medlem tænker jo stadig — og gjorde det naturligtvis i ganske særlig Grad i sin Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Clausager — paa det Ændringsforslag, som vi har stillet. Og saa siger det ærede Medlem, at han er imod, at man hjælper alle inden for Landbruget. Det er denne Udtrykksmaade, jeg vil protestere imod, for i og for sig hjælper man jo ikke, fordi man nedsætter en urimelig høj Skat, som er stærkt stigende fra Aar til Aar, og, som jeg har paavist, fra 1934—35 til 1935—36 er steget med mellem 5 og 6 Mill. Kr. med Udsigt til yderligere Stigning i de kommende Aar. Naar man altsaa nedsætter en saadan urimelig høj Skat til et mere rimeligt Niveau, kan det jo i Virkeligheden ikke siges, at man derigennem yder Hjælp; det er i og for sig ingen Hjælpeaktion, men det er en Retfærdighedshandling over for det Erhverv, der er Tale om.

Christmas Møller: Jeg skal følge Formandens venlige Henstilling og fatte mig saa kort som muligt, ogsaa af den Grund, at jeg har et levende Indtryk af, at saavel det høje Ting som Offentligheden i det hele mener, at man her i Tinget nu maa komme til Vejs Ende med Drøftelsen af dette Lovforslag; saa maa man jo se, om det vil være muligt andetsteds at naa bedre eller større Resultater; end der er naaet her.

Jeg har kun nogle ganske enkelte Bemærkninger at gøre til dem, der har haft Ordet, siden jeg talte, og vender mig — Ære den, som æres bør — først til den højtærede Landbrugsminister, som var forundret over, at vi Konservative stillede Forslag om en Kornafgift som et Afsnit af vort Ændringsforslag. Den højtærede Landbrugsminister spurgte, om jeg da var bange for, at vort Partis Medlemmer i Kornlovsudvalget ikke kunde gøre det godt nok. Den højtærede Landbrugsminister maa ikke have hørt, hvad jeg har sagt, for jeg sagde: ingen kan gøre det bedre end det ærede Medlem Hr. Ulrich, saa dette er altsaa ikke Grunden — og hvis den højtærede Landbrugsminister spørger det ærede Medlem Hr. Ulrich, om han ikke er enig med mig i denne Betragtning, vil han utvivlsomt faa den bekræftet! Men Grunden til, at vi har knyttet Spørgsmaalet om Kornafgift sammen med de andre Foranstaltninger, er hele den Betragtning, som gaar gennem vort Ændringsforslag, og som er Grundlaget for vor Stilling, at vi skal have de generelle Foranstaltninger, inden vi kan